

**R.D. Iacobi Marchantii, Pastoris Et Decani Covviniensis
SS. Theolog. Professoris, Rationale Evangelizantivm**

Marchantius, Jacobus

Coloniae Agrippinae, 1661

Lectio 17. De occursu Simeonis & Annæ. Homo erat in Ierusalem cui nomen Simeon & venit in spiritu in templum, cùm inducerent puerum Iesum Parentes ejus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56372](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56372)

extingui contingat lumen gratia tunc accepta, in tenebris aeternis erit fors nostra, si eo tempore à Domino evocemur. Unde monet S. Bernardus. *Qui ardens est & lucens per gratiam & charitatem, nondum se ad deum esse confidat, ubi sine timore vult lumen selet deportari: sed meminerit se esse sub dio, & utraque manus suadeat opere quod portat, nec credat aeri etiam tranquillo, quia hora quâ non putat, mutabitur, & si ad modicum manus remiserit, extinguetur. Et licet ardor manus portantis adusserit, eligat potius pati, quam manus retrahere, quia in idu oculis poterit exsufflari. Si esset in domo aeterna, ubi nullus inimicus intras, nihil foret timendum: sed tribus malignis ventis expositi sumus, carni, damoni, mundo, qui conscientiam illuminatam moluntur extingueri: insufflantes desideria prava, motusque illicitos. Ex quibus licet duo sapies intermitant, à tertio numquam inducia. Ideo utriusque manibus cordi & corpori anima regenda est, ne lumen ejus extinguetur, & dicendum cum Propheta: Anima mea in manibus meis semper. Eligimus potius ardere, quam cadere. Et sicut quod manibus tenemus, non facile obliviscimur, sic animarum nostrarum negotium numquam obliviscamur. Hæc Bernardus. Itaque tertio nobis cereus traditur, ut nobis semper curæ sit lumen. In primis quidem in Baptismo, ubi dicitur: Accipe lampadem ardentem, irreprensibilem custodi Baptisimum tuum, ut cum Dominus venerit ad nuptias, possis occurrere in aula caelesti, habensque vitam aeternam. Deinde quotannis in Purificatione Virginis Mariæ, ut in castilitate sponsonem nomine nostro à Patris factam ratificemus, & Jesu Patris se tunc offerenti, nos etiam offeramus. Denique in agonia mortis, ut profitemur nos vivere & mori in fide & lumine Jesu Christi per Baptisimum accepta.*

Cereus accensus est symbolum Regeis majestatis.

Cereus qui hodiernæ die gestatur accensus; symbolum est iupremi quem Christo deferimus honoris, symbolum etiam ex parte nostra lætitiæ spiritualis. Nam olim Regibus & Imperatoribus in signum Majestatis faces & lampades præferri solitas constat ex Historiis non solum apud Romanos, sed etiam apud Perlas, Æthiopes Chaldaeos. Unde Sueton. c. 27. vitæ Julij Cæsaris ait: *A scandis ad Capitolium, quadraginta Elephantis dextra atque sinistra ielinos gestantibus.* Et Herodianus lib. 1. de Martia dicit: *Prætor ignem, omnes honores, velut Augustus ei tribuebantur.* Similiter Judith c. 3. legimus, quod Principes & honorati cum populis eirent obviam Holoferni, excipientes eum cum coronis & an. padibus. Symbolum etiam lætitiæ cereos accensos præferre, ex communi populorum usu notum est, in cuius rei signum dum Evangelium canitur, lumina præferuntur, tum ut lucem gratiæ, tum ut spirituales lætitiæ per verbum Christi extortam profiteamur: Itaque & modo omnes Fideles cereis accensis significant animi lætitiæ in oblatione Salvatoris, simulque honorem quem illi

propter illum Mater ejus Mariæ deferunt. Atque illis gratum illud luminis obsequium esse, multis exemplis possemus declarare. Unicum dicitis adjicio, quod refert Sophronius Prati (sic. c. 18. Joannes Amachoretæ & Abbas habebat in spelunca imaginem B. Virginis ferentem in ulnis Christum Salvatorem: quoties vero abibat peregrinaturus, vel Hierosolimam ad S. Crucem, vel in montem Sinai, vel ad sepulchra Martyrum, reficiebat candelam & accendebat, & Virginitate commendans dicebat: *S. Domina nostra Dei Genitrix, quia iter longum peragurus sum, Candelæ tuæ curam habe. Et ne extingatur iuxta propositum meum serva, ego enim adiutorio tuo comitante, iter arripio. Sic egrediebat, & peracto itinere regrediebat aliquando post tres vel quatuor menses, & reperiebat integram candelam & accensam. Et nunquam hanc vidit à se ipsa extingui, neq; de somno furgens, neq; à peregrinatione rediens.*

Cereus oblatio Sancti gratia Exemplum.

DE OCCURSU SIMEONIS.

LECT. 17

Simeon venit in spiritu in templum, cum inducerent puerum Jesum Parentes ejus. Luc. 2.

Vocatur hoc festum à Græcis, *Occursus*, quod etiam nomen Galli retinuerunt, vocantes *La feste du rencontre*, propter salicet Simeonis & Annæ felicem illum occursum, quo Mariæ & Pueri Jesu occurrentes in Templo, benedixerunt Dominum ejus præveni benedictione; de qua sic loquitur Ambrosius: *Non solum ab Angelis & Prophetis, à Pastoribus & Parentibus, sed etiam à Senioribus & iustis Generatio Domini accepit testimonium: omnia aetas, & uterque sexus eventorum & miracula fidei adstruunt. Virgo generat, steriles parit, in usus loquitur, Elisabeth prophetat, Magna adorat, utero clausus Ioannes exultat, vidua conficitur, iustus expectat. De hoc iusto sic Evangelicus Textus: *Eccce homo erat in Ierusalem, Simeon nomine, iustus & timoratus, expectans consolationem Israel, quæ singula pondere digna sunt. Quid est enim quod habitare in Ierusalem dicitur hoc est in visione pacis, nisi quia ejus cor & conscientia intermā omnino pace perturbatur expert perturbations? Quid est quod ei erat nomen Simeon, quod idem est ac obediens, nisi quod divinam in omnibus conabatur adimplere voluntatem? Cur etiam homo iustus & timoratus dicitur, nisi quia erga proximum omnem servabat æquitatem, erga Deum sanctum & filialem timorem, nihil aliud perhorrescens, quam ejus offensivam? Expectabat inter consolationem Israel, non temporalem, non mundanā felicitatem, sed promissam consolationem spiritualem in adventu illius, qui fons est omniboni. Et enim Spiritus S. in eo erat per gratiam specialem habitans, & responsum acceperat ab illo, non visurum se morem, nisi prius videt illum, qui ablaturus erat: & allaturus omnibus.**

De occursum Simeonis & Annæ.

Simeonis laus.

confolationem, ac salutem. Unde absque dubio, ardenti desiderio expectabat hanc Spiritus S. promissionem, quam etiam ardentissimis precibus prius impetrare meruerat. Quam enim, putas debuit esse orationis instantia, quae divino meruit firmari responso? Quinam gemitus, & quam continui, à quibus non cessavit, donec responsum calidius acciperet? Fuere multi simili desiderio accensi, teste

Luce. 10.

Domino: *Multi Reges & Prophetae voluerunt videre quae vos videtis, audire quae vos auditis, &c.* sed ex illis hoc specialiter huic concessum fuit, dum in plenitudine temporis apparere dignatus est is qui

Heb. 1.

multifariam multaque modis olim loquens in Patribus, per varias similitudines & figuras, tandem dixit: Ego qui loquebar, ecce adsum. Ac sicut olim Jacob luctabatur tota nocte usque mane cum Angelo vicem Dei tenente, & dicebat: *Non dimittam te, nisi benedixeris mihi.* Sic & hic Senex precibus colluctans cum Deo, volebat eum dimittere, nec ab eo dimitti, nisi benedictione sibi impetrata per visum

Gen. 32.

Salvatoris. Unde idem quod Jacob ei convenit *Vidi Dominum, & salva facta est anima mea, & sicut de Jacob dicitur: inveniit ad Angelum, & fessus, ita & hic fetu invaluit ad Dominum. Vere poterat dicere cum Psalmista, praemagnitudine desiderii sui, & praesentitate spei: *Defecit in salutare tuum anima mea, & in verbum tuum super speravi* quia in eius corde Sanctorum Prophetarum antiqua omnia desideria quodammodo erant collecta, & exultabant, exaliebantque maximo cum fervore, in illum qui erat expectatus, & proxime jam venturus. Immo Simeon personam gerebat omnium Electorum, etiam eorum qui post Christum futuri erant. Hi magno ardore desiderant illum videre divinitatem, sicut & Simeon eius optavit videre carnem. Nam & ipsi existimant moti lucrum, quibus vivere Christus est: & quem hic aspexit in carne parvulum, expectant in divinitate immensum. Unde juli ex fide, timorati ex spe, Spiritu sancto pleni ex charitate, inclamant: *Quando veniam & apparebo ante faciem Domini? Cupio dissolvi, & esse cum Christo.**

Psal. 118.

Venit itaque Simeon in Spiritu in templum, hoc est Spiritus S. instinctu, per quem Ductorem & Doctorem intellexit ad se horam, in qua adimplenda erant jam promissa Unctio Spiritus S. docebat eum & per eandem gratiam, qua venturum Messiam praeviderat, agnovit praesentem. Etenim, (ut testatur beatus Timotheus,) vidit divinam nostram Virgineam, licet in medio turbatum, & aliarum mulierum, instar stellae lucentem, & agnovit in ea Spiritus sancti signum: ideo accessit, & accepit in ulnas suas infantem quem gestabat, & benedixit eum. O vere felix Occursus, cor Senis ineffabili implet gaudio, dum leve illud onus divinum senilia brachia amplectuntur, & portant, à quo ipse Senex regebatur & portabatur! Merito hoc festum *Occursus*, sive *Obviatio* nominatur, dum Simeoni, & Anna dignatur Dominus occurrere, & se manifestare. Ille

B. Timot.

Presbyt.

Histor.

Orat. de

Simeone.

speculum est virorum, illa viduarum & mulierum; in utroque Spiritus sanctus agit, quia utrumque ad Templum adduxit. Unde S. Timotheus Christo Templum ingresso sic introducit Spiritum sanctum ad Simeonem loquentem: *Surgere senex, quid dormis? Matura cito praesto est qui te absolvet, excuret, & prepara necros apbia, saneraque syndones, prepara sepulchrum, ad se qui te missum faciet, ad se Emmanuel.* Anna autem mulier desideriorum, sicut & Simeon vir desideriorum, non ab similibus erat alteri anna matri Tobiae, quae expectans filium peregrinantem se debet in supercilio montis, unde respicere poterat eum de longinquo venientem. Atque ipsa, sine dubio Spiritus impulsu, eadem hora super venit, quae etiam Prophetissa fuisse dicitur annorum octoginta quatuor, jejunijs & orationibus fervens Domino nocte & die, non discedens a templo, superveniens autem, conitebatur Domino, & loquebatur de eo omnibus qui expectabant redemptionem Israel: gaudio etiam ineffabili repleta in hoc occursum Salvatoris, qui coronidem vitae ejus mox erat impositurus, & aeternae coronam vitae daturus.

Occursus Christi felix. Occurrit ei aquam vitae. Occurrit decem leprosi, & sanavit eos. Occurrit Chananaea, & filiam à Demone liberat. Occurrit mulieri fluxum sanguinis patienti, & integrè eam sanat.

Occursus Christi felix. Occurrit ei aquam vitae. Occurrit decem leprosi, & sanavit eos. Occurrit Chananaea, & filiam à Demone liberat. Occurrit mulieri fluxum sanguinis patienti, & integrè eam sanat.

Occursus & nos ei cum Simeone & Anna in hac sacratissima processione, nec carebimus ejus benedictione. Unis fidei, brachijs charitatis, oculis spei possumus eum accipere, & cum gaudio benedicere, lachrymisque devotionis divinam ejus faciem rigare. & justorum omnium, qui cum in carne videre meruerunt, gratiae confortes esse, maxime illorum, qui in hac caelesti fuerunt processione, dum in templo inventus est, & oblatum divinus ille puer. O vere caelesti gaudio plena processio illa, caelum ornans & terram, in qua reperitur Jesus, MARIA, JOSEPH, & felix Trinitas terrae & indivisa: in qua etiam reperitur Simeon & Anna, ex Spiritus instinctu divina decantantes praeconia. Quis dignitatem possit laus explicare horum omnium ut etiam processio hujus maiestatem valeat intelligere? Reperitur hic Jesus Deus & homo, MARIA Mater & Virgo, JOSEPH maritus & illibatus, continens & Sponsum Simeon sacerdos & Propheta Anna Vidua & Prophetissa: digna sane congregatio, cui omnis aetas, omnis sexus, omnis status jungatur. *Uxores & virgines, senes cum junioribus iudicent nomen Domini, qui & altatum est nomen ejus solius. Confessio ejus super caelum & terram, hymnus omnibus Sanctis ejus, super aethera, populo appropinquantes sibi.* Appropinquant igitur Senes, & cum Simeone

Occursus Christi felix.

Occursus.

Psal. 148.

V. ex pluribus festis concionibus mens. Can. bro. 37. 7. 4. in